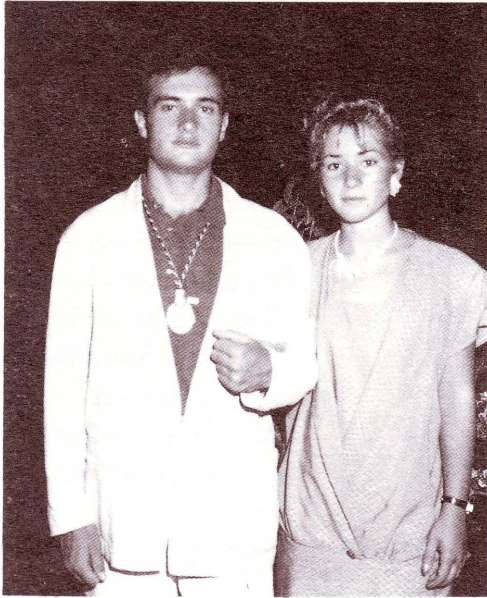

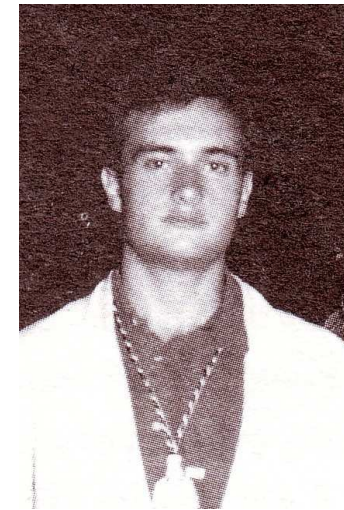

Tots els dies 9

10 de maig de 2011

▲ Fede i Angels el 22 d'Agost de 1986 en Paterna. Federic Feases, en 18 anys, rebia la Flor Natural dels XXII Jocs Florals de Paterna, sent el poeta mes jove que obte este guardo.

Federic Feases i Carrión

(1967-1989)

FEDE FEASES

Federic Feases i Carrión (Fede Feases). Naixque en el Canyamelar el 4 de desembre de l'any 1967 i mori tragicament, en el Cabanyal, el 5 de febrer de 1989, als 21 anys.

Des de ben menut demostrà ser un ser especial, tant per les seues aptituds com per la seua qualitat humana. En el temps demostrà que ademés fon un brillant estudiant i un extraordinari amic i companyer, en una personalitat carismàtica que irradiava més alla del seu entorn.

Mentres estudiava en l'institut Sor Isabel de Villena –lloc a on conegué a la seua inseparable parella i musa inspiradora, Angels Brull (Angi)-, creà la revista *Cla* en la que escrivia en el pseudonim d'Anfos Alacant. També es en eixa època quan ingressà en Taula Nova Valenciana, integrada majoritàriament per un grup de joves valencianistes que iniciaren una labor formativa i de conscienciament valencianista i nacionalista a l'ampar de l'associació Valencia 2000, presidida pel recordat Francesc Domingo (Paco Domingo). Es el moment en que realisa els Cursos de Llengua Valenciana de Lo Rat Penat i forma, junt ad altres companyers l'Associació Jovenil Poble Nou de la Mar que tants projectes duria a terme i que es convertí en nucli de confluència de les activitats creatives dels poblats marítims.

Participà en política, en Convergència Valenciana, partit polític valencianista de centre que tingué una vida breu, i fon simpatitzant de ENV.

Durant la seua estada en la Facultat de Filologia, a on estudià Filologia Valenciana, obtenint innumerables matricules d'honor, es triat Delegat d'Estudis i treballà, profitosament, en el Departament de Teoria dels Llenguages. Es en esta època quan impulsarà, en companyia d'un amic, les Tertulies del Cabanyal, uns encontres de treball i debat en els quals van plasmar un corpus valencianista en clau nacionalista, i en els que participaren, entre uns altres, Artur Ahuir, Felip Bens, Vicent Flor, Josep Lluís Ferri, J. Carles Prosper, Miquel Àngel Navarro, Mª Josep Ferrer, Víctor Pascual, Pasqual Montesinos i, clar, Angels Brull.

La producció que nos deixà escrita est intel·lectual valencianista i nacionalista valencià es vastíssima i comprén totes les branques literàries: teatre, narrativa, poesia i ensaig, encara que molta ha quedat inedita o s'ha publicat molt fragmentada. A pesar de la seua curta vida arribà a obtindre el reconeixement literari en un accésit a la Flor Natural en els Jocs Florals de Lo Rat Penat quan només tenia 17 anys, i a l'any següent, en 1986 obtingué el màxim guardó literari en els Jocs Florals de Paterna. Te publi-

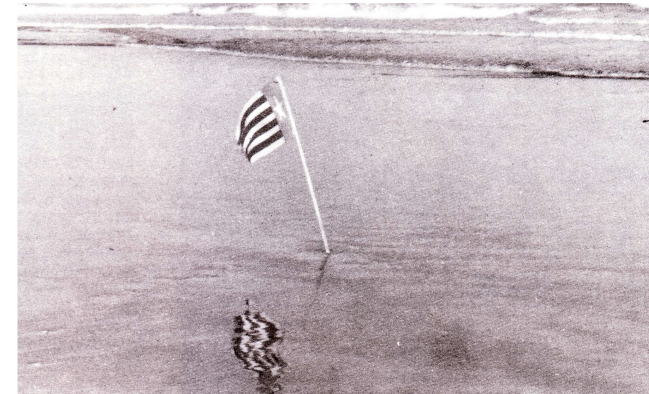
cada una novel·la –en caràcter postum- que es un crit a la llibertat dels sers i dels pobles, un crit contra el dogmatisme i els estats anuladors de les llibertats: *En un temps llunyat i un país desconegut*, editada per Lo Rat Penat en 1994.

Falli el 25 de febrer de 1989, als 21 anys, junt a la seua novia Angi, en un tragic accident, provocat per un colp de vent que feu es derrocar un mur i es desplomà sobre el cotxe en el que venien de participar en una de les tantes activitats, de les quals eren ànima i motor. Eixe mateix any, per l'estiu, tenien pensat casar-se. Les despulles d'abdos jauen juntes en el Cementiri del Cabanyal.

Fon nomenat Fill Predilecte del Cabanyal i l'Ajuntament de Valencia rotulà un via en el seu nom i en el de la seua novia.

El nom de Fede i Angels ha segut recuperat per a titular diversos premis literaris i distintius, com ara el "Premi Fede Feases de Novel·la" per a premiar la millor novel·la escrita en llengua valenciana, que convoca l'associació cultural el Piló de Bursassot, o el premi destinat a reconèixer la labor valencianista d'un jove que otorgava l'associació Amics de la RACV.

(JMM)

Senyera en la plaja del Cabanyal – Foto de Fede

Fotos: *Els quaderns monogràfics de Patria Nova*. Num. 1. Valencia 1994